

Farul Creștin

cm. On. Palatul Cultural
LOCO

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VII. No. 16

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
22 Aprilie 1939

CE-ȚI PASĂ ȚIE ?

de I. T. Cocuș

Mult a avut Domnul de cioplit pe Petru până l-a făcut un servitor folositor în Impărăția Sa! De la început, El are mult de cioplit pe fiecare din noi! În numărul trecut am văzut, după multe lupte sufletești, el a ajuns să treacă cu succes examenul iubirii față de Domnul. Isus s'a convins că Petru îl iubește și i-a încredințat păstoria turmei Sale.

Iată, însă, că o nouă slăbiciune a tiului lui Iona iese la iveală. După ce a vorbit astfel, i-a zis Hristos lui Petru: „Vino după Mine”. Petru s'a întors și a văzut venind după ei pe ucenicul pe care-l iubea Isus (adică pe Ioan)... Petru s'a uitat la el și a zis lui Isus: „Doamne, dar cu acesta ce va fi?” Isus i-a răspuns: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Tu, vino după Mine!” (Ioan 21:19-22).

Din acest text se vede că Petru a avut o curiozitate așa de mare încât ea l-a făcut să se oprească în loc și să se uite înapoi. Domnul îi spusese: „Vino după Mine!”, dar el nu ascultă, ci vrea anumite explicații cu privire la alții.

Nu numai Petru a fost ispitit de această curiozitate. Ea e o boală a firii omenești. Noi suntem porniți de multe ori să ne oprim de a ne face datoria pentru a căuta explicații ale unor lucruri care nu ne privesc și care aparțin Domnului.

I.

De pildă, Petru e foarte curios să știe ce are să fie cu Ioan? Ce loc o să aibă el în programul lui Hristos? Care o să fie chemarea lui? Ce răsplată o să capete pentru dragostea sa? Isus însă îi răspunde lui Petru foarte aspru: „Ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine!”

De câte ori și sub câte forme se

ivește această întrebare în inimile multor credincioși! Ei se opresc dela datoria lor și se întreabă: de ce cutare și cutare nu e destul de pocăit? De ce sora cutare a făcut greșala cutare? Ce are să fie de fratele cutare? Ba, ispita îi duce pe unii oameni până acolo încât spun: vezi ce purtare are fratele și sora cutare, vezi ce face predicatorul, vezi ce fac bătrânii bisericii, vezi ce fac tinerii, de ce să fiu eu credincios, dacă nu sunt ei? De ce să muncesc eu în biserică, dacă ei nu se interesează? Și astfel gândul la alții, grija altora și spiritul cârtitor a omorât și omoară multe suflete. Domnul îți spune aspru: Ce-ți pasă ție ce face sora cutare? Ce-ți pasă ție ce face conducătorul cutare? Ei sunt slujitorii mei și ai tăi. Dacă vor fi necredincioși, Eu am chemarea să-i judec, nu tu. Dacă ei își pierd sufletele, dacă ei se întorc înapoi din calea creștină, dacă ei sunt leneși în via Mea, ce-ți pasă ție?? Tu vino după Mine!”

II.

Trebuie să ne dăm tot mai mult seama că religia e un lucru cu totul personal. Fiecare suflet omenesc are să dea seama de-a dreptul lui Dumnezeu de viața sa. Isus a murit pe cruce pentru fiecare din noi personal; El ne-a chemat și ne-a mântuit unul câte unul; El n'a legat mântuirea niciunuia din noi de ceea ce fac alții; dacă tu ești credincios, și toată lumea e necredincioasă, tu vei fi scăpat și ea pierdută; păcatele ei nu te vor împiedeca de a intra în cer. Iar dacă toată lumea va fi curată, însă tu vei fi păcătos, ea se va mântui, dar pe tine nu te va putea ajuta. Iată deci că mântuirea și legătura cu Domnul e un lucru cu totul personal.

De aceea și El ne cere un devo-

tament cu totul personal și nelegat de alții. Dacă Petru îl iubește într'adevăr pe Domnul, așa cum a spus, atunci el trebuie să-L urmeze orice ar fi cu Ioan și independent de el. Dacă Domnul n'a condiționat viața noastră de alții, de ce s'o legăm noi. Trebuie să urmăm pe Domnul orice ar face alții. Dacă toți cei din jur, dacă toată biserica, dacă toată lumea s'ar prăpădi, Domnul ne spune aspru: „Ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine!” Domnul îi va judeca pe alții și El se va îngriji ce are să fie de ei. Asta nu e treaba noastră. A noastră e să mergem pe urmele Lui orice ar face alții.

III.

Dar ispita de a ne opri în loc pe calea îngustă, se poate prezenta și sub o altă formă. Noi nu ne întrebăm în acest caz ce are să fie de alții, ci ce are să fie de noi. Vin vremuri când viața e grea și încurcată, când viitorul e negru și înspăimântător, când se pare că moartea se apropie urîtă în fața noastră. Ni se pare atunci că trebuie să uităm de datoria de a urma pe Domnul, s'o lăsăm la o parte, și să ne întrebăm: ce are să fie de noi? Ce vom mânca? Cu ce ne vom îmbrăca? Cum vom scăpa de pericolele ce ne amenință?

Iarăși Hristos ne grăiește aspru: n'ai cetit ce am spus Eu? Nici asta nu-i grija ta. Tatăl Meu și-a luat obligația de a se îngriji de tine. Niciun fir de păr nu poartă cădea din capul tău fără voia Sa, niciun rău nu ți se poate întâmpla fără voia Lui. C'o să fie pace sau războiu, c'o să fie sărăcie sau bogăție, c'o să fie sănătate sau boală, c'o să fie viață sau moarte, ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine! Viața ta e în mâ-

(Continuare în pag. 6-a).

Farul Creștin

Foate religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VII. No. 16 22 Aprilie 1939

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinătate 250 lei

Nu se primesc abonamente decât cu trimiserea banilor înainte. Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Cășier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

Ziua morții

Un predicator repeta adesea în predicile sale cuvintele: „Întoarce-ți-vă la Domnul înainte de ziua morții voastre”. „Bine, dar de unde să știm noi ziua morții noastre?”, întrebau oamenii. „Trebuie să vă întoarceți la Dumnezeu azi, cugetând că mâine veți muri”. Într-adevăr, apostolul spune: „Astăzi când auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile”.

A TRECUT LA CELE VEȘNICE sora E. Barna din Arad-Șega, în etate de 52 ani, din care aproape cea mai mare parte a fost suferință, dar prin care s'a bucurat și a avut mare mângâiere pentru faptul că a găsit într-un chip minunat pe Domnul, prin unicul ei fiu. Actul înmormântării a fost condus de fr. I. Terețean și G. Mladin. Au mai servit din Cuvântul Domnului frații L. Farcaș, I. Truța și P. Brândaș. Domnul să binecuvinteze mai mulți copii pentru a fi folosiți de călăuză părinților, la Domnul.

Harmoniuribune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc

K e e s k é s

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16.

(Urmare din aceasta pagina coloana 3-a)

Ah! Dacă vreți să fiți fericiți în lumea aceasta, aduceți-vă aminte de sfatul pe care vi-l dau azi. Faceți ce a făcut fetița aceea oarbă: Primiți pe Isus Hristos ca Mântuitorul vostru. El vă iartă toate păcatele și vă face fericiți. Așa spune Biblia. Credeți și veți vedea.

Fetița fericită

de I. Bucur

Vreți să știți care e copilul cel mai fericit pe care l-am văzut vreodată?

Era o fetiță, pe care am întâlnit-o călătorind odată în tren. Amândoi mergeam în același oraș și am călătorit astfel multe ceasuri împreună. Ea era în vârstă numai de opt ani și era oarbă. Nu văzuse niciodată nici soarele, nici stelele, nici cerul, nici câmpiile, nici copacii, nici păsările, nici-unul din aceste lucruri frumoase, pe care le vedeți în fiecare zi din viața voastră; însă, cu toate acestea era pe deplin fericită.

Era singură, — singurică, biata copilă. N'avea nici prieteni, nici rude ca s'o îngrijească pe drum și să fie bună cu ea, însă era fericită și mulțumită. Când a intrat în vagon, ea a zis: „Spuneți-mi vă rog, câți oameni sunt în vagon? Căci sunt oarbă și nu pot vedea nimic”. Un domn o întrebă dacă nu-i e frică. „Nu”, răspunse ea, „nu mă tem de loc; am mai călătorit și altădată și mă încred în Dumnezeu; și oamenii sunt buni cu mine”.

Însă în curând am descoperit pricina pentru care era atât de fericită; și ce vă închipuiți că era? Iubea pe Isus Hristos.

Am început să vorbesc cu dânsa despre Biblie și curând am văzut că știa mult din ea. Umbla la o școală unde învățătoarea obișnuia să-i citească Biblia; și ea era o fetiță bună și își aducea aminte de tot ce-i citise învățătoarea ei.

Nu vă puteți închipui câte lucruri din Biblie știa acea biată fetiță oarbă. Aș dori ca orice om mare din țara noastră să cunoască atât cât știa ea. Însă acum să caut să vă spun ceva din cunoștințele ei.

Imi vorbea despre păcat; cum a intrat el în lume, când Adam și Eva au mâncat din pomul oprit și cum păcatul se vede pretutindeni acum.

„Oh”, zicea ea, „nu-i nimeni într-adevăr bun. Cei mai buni oameni din lume fac multe păcate în fiecare zi; sunt încredințată că noi toți, dacă nu facem alt rău, cel puțin ne pierdem multă vreme în zadar. Oh, noi suntem cu toții niște mari păcătoși! Nu e unul, care să nu fi săvârșit multe păcate”.

Și apoi a vorbit despre Isus Hristos, mi-a vorbit despre suferința Lui în grădina Ghetsimani, de sudoarea Lui cu picături de

sânge, despre ostașii care L-au pironit pe cruce, de sulita care l-a străpuns coasta și cum a ieșit sânge și apă din ea. „Oh”, zicea ea, „cât de mare a fost bunătațea Lui, că a murit pentru noi și încă de o moarte așa de grozavă! Cât de bun a fost el că a suferit astfel pentru păcatele noastre!”

Și în urmă a vorbit despre oamenii răi. Imi spunea că se teme că sunt foarte mulți oameni răi în lume și că e mare durere pentru ea să știe cum se poartă multe din tovarășele ei de școală și multe din cunoscutele ei.

„Însă”, zicea ea, „eu știu pricina pentru care ei sunt așa de răi; pricina este că nu caută să fie buni, nici nu se roagă lui Isus ca să-i facă buni”.

Am întrebat-o ce parte din Biblie îi place mai mult. Mi-a spus că-i place istoria întreagă a lui Hristos; dar capitolele, care-i plăceau mai mult, erau cele trei capitole dela urmă din Apocalipsă. Aveam o Biblie la mine și am deschis-o și i-am citit aceste capitole, pe când mergeam.

După ce am isprăvit, ea a început să vorbească despre cer. „Închipuiți-vă”, zicea ea, „ce plăcut are să fie acolo. N'are să mai fie nici supărare, nici necaz, nici lacrimi. Și atunci Isus Hristos are să fie de față, căci se zice: „Mielul este lumina lui” și o să fim în veci cu Dânsul; și, afară de aceasta, acolo nu va fi nici noapte, nu vom mai avea nevoie nici de făclie, nici de lumina soarelui”.

Cititorilor, gândiți-vă la această biată fetiță oarbă. Gândiți-vă la plăcerea pe care o simțea ca să vorbească despre Isus Hristos. Gândiți-vă cum se bucura ea când citea despre cer, unde nu are să fie nici supărare, nici noapte.

De atunci nu am mai văzut-o niciodată. Se ducea acasă, când am întâlnit-o, și nu știu dacă mai trăiește sau nu; însă nădăjduesc că Isus Hristos a purtat grijă de ea.

Dragi cetitori, sunteți voi tot așa de fericiți și veseli ca ea?

Voi nu sunteți orbi, aveți ochi și puteți alerga în toate părțile; puteți vedea orice și vă puteți duce unde vă place și puteți citi cât vă place. Dar sunteți voi tot așa de fericiți ca acea sărmană fetiță săracă și oarbă?

(Continuare în această pagină coloana 1)

CELE TREI TIMPURI ALE CREDINȚEI

Tr. de Petru Truța

De multe ori am spus în copilărie, timpurile unui verb: trecutul, prezentul, viitorul; dar nu de mult, ca o descoperire dulce, am aflat că aceste trei timpuri pot fi aplicate în legăturile noastre cu Dumnezeu, prin credință. Ți-ai dat seama vreodată că umblarea noastră cu Dumnezeu prin credință are trecutul, prezentul și viitorul ei? Poate Dumnezeu are un cuvânt proaspăt de mângâiere și întărire pentru noi chiar aci.

Lucrul credinței în trecut.

Poate nu toți au nevoie să se ocupe de acest trecut, dar eu am cunoscut pe unii care simțesc această nevoie, fiindcă trecutul de multeori necăjește pe mulți. Sunt unii pe care Dumnezeu i-a iertat pe deplin și care nu pot să se ierte, ei pe ei înșiși, și din trecutul lor primesc muștrări cari cauzează durere și căderi. Credința adevărată în Dumnezeu lasă trecutul unde trebuc să fie, îngropat în fundul mării, îndepărtat de noi cât este răsăritul de apus. Dumnezeu poate înălțura greșelile noastre numai în măsura în care noi ne încredințăm în iubirea și mila Lui ca ea să lucreze pentru binele nostru; pe când dacă ne uităm înapoi cu părere de rău, împiedecăm scopul Lui plin de har. Astfel și tu ai nevoie de credința trecutului. Dacă L-ai crezut vreodată, crede-L acum, și nu desgropa printr'un act de necredință ceva cadavru rău mirositor, care va frânge inima ta ca a acelora din jurul tău.

O altă parte a acestei credințe a trecutului este a ține tare la unele promisiuni din cuvântul lui Dumnezeu, pe care le-ai primit atunci când te-ai bucurat de mare credință în viață. Pavel a zis în fața aceluia naufragiu dezastruos: „Domnilor eu cred în Dumnezeu că va fi întocmai, cum mi s'a spus”. Cât timp ai stat lângă promisiuni încă neîndeplinite — zile, săptămâni, ani care trec, și totuși să crezi în Dumnezeu, satisfăcut de asigurarea pe care El a dat-o? „Să nu vă părăsiți dar, încrederea voastră pe care o așteaptă o mare răsplătire! Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v'a fost făgădui”. Ce plăcere trebuie să găsească Dumnezeu în astfel de credincioși!

Lucrul credinței în prezent.

Dumnezeu a vorbit aceste cuvinte prin servul Său, Moise, către oștirea lui Israel, când ei au fost eliberați din sclăvia Egiptului: „Nu vă temeți de nimic, stați pe loc, și veți vedea izbăvirea pe care v'o va da Domnul în ziua aceasta”. Ei au stat lângă Marea Roșie, cu munți de amândouă părțile, și cu oștirea lui Faraon urmărindu-i cu grabă dinapoi. Nu

mai era nici timp, nici loc pentru a găsi o cale de scăpare. În ascultare de Dumnezeu, ei părăsiră Egiptul; în continuă ascultare a stat toată speranța lor după un ajutor în pericolul mare în care se găseau.

Această situație ne aduce aminte de unul din secretele vieții lui George Müller: „Nu există nicio cale de a te ține în legătură strânsă cu Dumnezeu, dacă nu faci un pas nou înainte oricâteori primești o lumină nouă dela El”. Tocmai aceasta trebuia să facă Israel „stați pe loc, și vedeți” — când fiecare gând ar fi fost ori să fugi ori să te predai. Dar a fugi înapoi ar fi adus pentru ei numai distrugere, izbindu-se de carele de războiu ale Egiptenilor, iar a se urca pe munți nu era ușor, poate chiar imposibil, oboșiți și încăreți cum erau, astfel au fost siliți să stea pe loc și să aștepte pasul dela Dumnezeu. Și porunca a venit imediat prin Moise dela Dumnezeu: „Spune copiilor lui Israel să pornească înainte”. Da, **INAINTE**, în apele Mării Roșii, ca să vadă o minune despre care nimeni n'a mai auzit până aci.

Acest lucru se poate întâmpla cu tine întocmai astăzi. Ești pus în mâna lui Dumnezeu în ora aceasta de nevoi mari; nu poți să dai înapoi, nu poți să tragi la o parte — Dumnezeu comandă: „**Inainte**”. Să întârzi însemnează să disperezi și să cazi bătut. Trebuie să pășești drept înainte cu încredere, sigur de grija plină de îndurare a lui Dumnezeu, pe fiecare drum nou, neîncecat. La urma urmei acest drum e simplu, deși poți să întimpini ape de netrecut, nesigurantă și chiar de țî se va părea un dezastru. Timpul prezent al credinței pășeste întotdeauna înainte, la comanda Lui.

*„Când umblăm cu Domnul
Și-ascultăm Cuvântul
Cât de glorioasă ni-e calea
Cât timp L-om asculta.
Cu noi va rămânea
Și cu toți cei ce fac voia Sa”.*

Ai nevoie de credință ca să poți asculta, dar ascultarea asigură o continuă creștere a credinței tale. Să vedem acum o altă latură a timpului prezent al credinței. Poate să existe o criză mare, dar poate să fie o cale de a te încrede în tine însuși sau în alte mijloace naturale pentru a o învinge. Poate că aceasta este încercarea ta acum — dacă vei alege calea de scăpare a lui Dumnezeu, sau dacă vei încerca prin puterile tale să te izbăvești. Pentru că de multeori credința prezentului se arată prin aceea că nu ținem seamă de puterile omenesti și liniștiți și cu răbdare, așteptăm ca Dumnezeu să lucreze. Iată o adevărată încercare a credinței.

Cât de mult au suferit Avraam și Sara din pricina încercărilor lor îngrijorate de a îndeplini promisiunile lui Dumnezeu! Dumnezeu a trebuit să-i aducă înapoi la o credință care așteaptă timpul și calea Domnului. Astfel, vedem că credința prezentului poate fi arătată prin fapte curajoase sau prin așteptare răbdătoare, fiindcă, fie una, fie alta, pot aduce biruința lui Dumnezeu. Un alt exemplu îl vedem la Moise, care încearcă să scape pe poporul lui Israel prin forța brațului său tare — și atunci ce așteptare trebuia să aibă el înainte de a fi gata pentru o lucrare după planul lui Dumnezeu? Din nou avem pe regele Asa, care așa de curajos a întimpinat și biruit pe Etiopieni sub conducerea lui Zera, dar numai după ce a strigat fierbinte către Dumnezeu după ajutor. Mai târziu, într'o altă criză, când a fost amenințat de Baașă, regele lui Israel, el a cerut ajutor dela Sirieni și a fost muștrat foarte aspru de Hanani, văzătorul, în aceste cuvinte: „Etiopienii și Libienii nu alcătuiau oare o oaste mare, cu o mulțime de cară și călăreți? Și totuși Domnul i-a dat în mâinile tale, pentru că te sprijiniseși pe El. Căci Domnul își întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijinească pe aceea a căror inimă este întreagă a Lui. Ai lucrat ca un nebun în privința aceasta, căci de acum vei avea războaie” II. Cronici 16:8—9.

Credința lucrând în viitor.

Nu ai simțit niciodată o frică nedefinită față de ziua de mâine? Sunt suflete prețioase care, sunt tulburate încontinuu de teama că dușmanii lor sunt gata să le facă foarte mare rău. Sau poate să fie frica de vreo boală de care alții au suferit în familia lor, sau frica de ceva care nu mai exista de mult ca motiv de tulburare în viața lor. În orice caz suferința mentală poate să fie foarte mare; și dacă cuvintele lui Iov sunt adevărate: „De ce mă tem, aceea mi se întâmplă; de ce mi-e frică, de aceea am parte” (Iov 3:25), tocmai astfel noi deschidem ușa, pentru ca necazurile să intre. Frica aduce furtună și paralizază orice lucrare a credinței. Ar trebui să ne împotrivim fricei, cum ne opunem înseși bolilor. „Dumnezeu nu ne-a dat un spirit al fricei; ci unul al puterii și al dragostei, și a unei minți sănătoase”. Împotrivește-te cu tărie fricei pe care Satana ți-o aduce și deschide lui Dumnezeu inima la puterea cuvântului Său, la revărsarea dragostei Sale, despre care divinul Ioan scrie: „Scoateți afară frica!”. Aliluia!!

Apoi există frica de nenorociri mari. Viitorul este un izvor continuu de îngrijorări, după cum putem vedea chiar în

Continuare în pag. 4-a).

Africa

În studiul nostru asupra misiunii în străinătate ne apropiem acum de Africa, cel mai întunecos continent de pe glob.

Africa este atât de mare și variată în starea ei caracteristică, încât noi trebuie să ne mărginim numai la darea de seamă ce se referă la părțile cunoscute: Africa neagră sau păgână.

Aceste părți sunt: Africa de Nord, Africa de Est și Africa Centrală. Partea de sud și de vest a Africii, în prezent este cunoscută ca o țară a albilor, mulțumită numărului lor mare și civilizației ce se află acolo.

Trebuie să ne amintim că, înainte de venirea primului misionar, partea aceea era la fel de sălbatică, cu alte părți din prezent. În deosebi, ne vom ocupa cu acea parte a Africii, care poartă numele de Nigeria, unde lucrează Societatea misionară din sudul Statelor Unite.

Populația Africii se ridică la 450 milioane, dintre care jumătate se află în partea centrală, unde majoritatea sunt păgâni. Starca de decădere a Africii se datorește următoarelor cauze:

1. **Scălvia**, care a existat din timpurile străvechi. Multe țări civilizate și creștine chiar, au fost părtase la păcatul acesta al degradării umane.

2. **Necumpătarea**. Alcoolul a fost importat în Africa din diferite state civilizate. Se zice că un milion de galoane, cu băutură spirtuoasă, au fost vândute, pe coasta Africii de vest, anual. Se mai spune că cel puțin 30% dintre cei cari mor în Africa Centrală, sunt victimele alcoolului.

3. **Neomenia**. Abuzul femeilor prin poligamie, concubinaj și felurite viciuri. Neglijența, cruzimea față de copii și pruncuciderea; canibalism, jertfe, omenestii, pentru felurite pricini și ocazii; mai multe războaie între triburi, etc.

4. **Lenexia**. Lasitatea și trândăvia; murdăria, golătețea și fel de fel de înșelătorii.

5. **Convențiile și formele religiilor** sunt cele mai iospice, ca de pildă: vrăjitoria, sarlatania și ex-crocheria în cele ale medicinei și ale vindecării. Împotriva tuturor acestor păcate, au luptat misionarii, dela încenut și până astăzi. În Africa sunt trei religii mari,

afară de cele păgâne: adică religia mozaică, creștină și mohamedană. Cea din urmă înaintea mereu, din partea nordică spre sud.

Clima Africii Centrale, este primejdioasă pentru albi, de aceea și poartă numele de „Mormântul albilor”. Mulți dintre primii misionari, odată sosiți aici, numai decât au și plecat în veșnicie.

DE LA UNIUNE

Conducătorii bisericilor care încă nu s'au deschis, sunt rugați să ne trimită îndată declarații în dublu exemplar despre acest fapt.

S'au dat de Onor. Ministerul Cultelor și Artelor, ordine ca să nu se facă greutate celor care vreau să treacă dela un cult la altul, ci să se respecte în totul legea cultelor. De aceea sfătuim pe cei care au fost respinși de ofițerii de stare civilă sau li s'au pus piedeci în cale, să se prezinte din nou pentru a-și face trecerea. Avem foarte mulți credincioși bap-tiști care nu sunt în regulă cu trecerile. Ei să nu mai întârzie. Domnii ofițeri de stare civilă nu au dreptul să ceară taxe sau să se intereseze de motivele pentru care cineva își schimbă religia. Cu privire la acte, lucrurile stau în felul următor: dacă d-l ofițer de stare civilă cunoaște persoana care se prezintă, nu trebuie nici un act. Dacă nu o cunoaște, trebuie un singur act din care să se poată stabili identitatea lui. Dacă declarantul e tânăr și d-l ofițer de stare civilă nu poate stabili din privire că dânsul e trecut de 18 ani, atunci trebuie un extras de naștere. Părinții, care au copii, trebuie să declare câți au.

Dacă se vor pune în cale piedeci, vă rugăm să ne trimiteți declarații în dublu exemplar, semnate de declarant și de martori.

Începând cu prezenta publicare a sumelor ce se primesc frații vor observa că unele sume trimise au modificări foarte mici. Dorim să vă lămurim numai că, de acum înainte se plătește și la primire o taxă de un leu pentru 100 lei și noi luăm dela câte un bon, suma cu care să plătim toate bonurile sosite în aceeași zi. — Casieria.

S'au mai primit următoarele sume în interesul Uniunii pe care le confirmăm cu recunoștință.

Bis. Bapt. Sal. Risipeni, Fălești, lei 106. Bis. Bapt. Rom. Lunca Cernii, Hunedoara, lei 150. Bis. Bapt. Amuri, Tighina, lei 50. Ioan Stoica, Cincu, Făgăraș,

lei 100. Bis. Bapt. Orșova, lei 100. Bis. Bapt. Gereușa, Satu Mare, lei 70. Bis. Bapt. Ardud, Satu Mare, lei 40. Bis. Bapt. Plătețuța, Cet.-Albă, lei 493. Sorescu Mihail, lei 320. Ioan Beuf, lei 200. Bis. Bapt. Rom. Gruiung, Bihor, lei 195. Platona Nicolae, Oradea Mare, lei 100.

Casier: Truța Petru, str. Berzei No. 29. București II.

Dela Societatea Misionară Baptistă

Recunoaștem cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Misiuni:

Petru Crista, Caransebeș, lei 200. Soc. Femeilor Fălești-noi, lei 30. Catona Florian, seminarist, lei 50. Gheorghe Pelepeschi, Nesfoia, Hotin, lei 50. B. Bușilă Chișinău, lei 3000. Soc. Fem. Fălești-noi, lei 40. Iosif Berera, Cincu, Făgăraș, lei 79. Bis. Bapt. Negoi, lei 430. Bis. Bapt. Florești, Soroca, lei 80. Dionisie Băbuț Răzdești, Sibiu, lei 250. Atanasie Marnicu, lei 100. Iosif Cicortaș, București, lei 200. Platona Nicolae, Oradea, lei 98. Cure Simion, Hațeg, lei 100. Bis. Bapt. W. Cleveland, lei 1000.

Casier: Truța Petru, str. Berzei 29. București II.

Cele trei timpuri ale credinței

(Urmare din pag. 3-a).

viata poporului lui Israel după ce Dumnezeu l-a scos trei zile din robia egipteană. Istoria vieții lor este continuu întrebarea: „Poate Dumnezeu să mai facă și aceasta?” — în atitudine dacă nu în cuvinte. Cu inimile înfrânte, cântecele lor de bucurie au murit, serviciile lor au încetat, nici o credință în lucrarea lor de viitor.

Ei, și toți cei care au fost umiliți astfel, au nevoie să audă din nou cuvintele lui David: „În orice vreme, când fmi este frică eu mă încred, în Tine” și a lui Isaia: „Eu mă voi încrede și nu mi este frică”. Slăviți pe Dumnezeu pentru toate îndurările Lui care așteaptă să fie descoperite și care ne sunt asigurate prin credințioșia Lui de până aici! Din veșnicie în veșnicie — un Dumnezeu care nu se schimbă. Vom zice încă odată — Aliluia!!

UN OM - MOISE

de D. Pascu

Acesta este al treilea articol și încheierea descrierii unei vieți mari. Viața lui Moise este o adevărată dare de seamă despre ce poate produce o viață omenească, dacă este predată în mâna lui Dumnezeu.

Opera lui Moise

Până acum am descris faptele care ne arată că lucrarea lui Moise a fost o minune în ce privește legăturile lui cu Dumnezeu și cu poporul Său. Nu știu dacă a trăit vreodată un om, care să se introducă în o așa mare măsură în planul lui Dumnezeu, ca Moise. Dumnezeu sta de vorbă cu el față în față, încât aceste întâlniri cu Dumnezeu i-au dat strălucire feței lui. Moise se punea adesea ca mijlocitor între Dumnezeu și popor și mijlocirea lui era străbătută de sinceritate și de dragoste pentru cei între care mijlocea. Moise a dat o lege civilă și religioasă poporului, organizându-l într'un stat și o națiune, care a adus lumii credința într'un singur Dumnezeu și civilizația întemeiată pe dreptate. A dat o țară frumoasă unui popor sclav, îndărătnic, unindu-l în așa fel, încât despărțirea lui a fost cu neputință de-a-lungul veacurilor. A condus poporul spre un liman fericit în timpuri nesigure și prin locuri, care și azi sunt pline de greutate și pericole. În întreaga lui lucrare se vede o totală lepădare de sine și o predare cu trup și suflet lucrării în care a fost angajat de Domnul. El n'a tinut seamă de oboseală, de suferință, căci singura lui plăcere a fost înaintarea spre țintă.

Păcatul lui Moise

Dar nu știm de ce trebuie să se întâmple și lucrul acesta, ca în viețile unor oameni mari, ca Moise sau ca David, să se găsească și păcate mari. În viețile oamenilor de rând, păcatele se iartă și se pedepsesc, după cum este starea și împrejurările. De multe ori sunt pedepsiți aspru oameni cu greșeli mici și sunt trecute cu vederea greselile mari ale altora. Dumnezeu nu face astfel. Pentru Dumnezeu de trei ori sfânt, păcatul este păcat, ori cât ar fi el de mic ori mare. Înaintea Lui păcatul e condamnat în aceeași măsură, indiferent cine este păcăto-

sul. Ba, ceva mai mult, Dumnezeu așteaptă dela servii Săi mai multă sfințenie și împotrivire în fața păcatului.

Cu toate că Moise a fost credincios lui Dumnezeu și a iubit poporul și s'a sacrificat pentru el, cu toate că a fost timp de zeci de ani, cel mai blând om și cel mai mare prooroc, el a păcătuit și păcatul lui n'a fost trecut cu vederea, nici n'a fost iertat, ci a ajuns să fie pedepsit și să fie cunoscut de toți cetitorii Bibliei. Păcatul lui Moise a cauzat o mare supărare lui Dumnezeu și Moise a fost tras la răspundere pentru el.

Păcatul acesta a constatat în faptul că Moise a lipsit pe Dumnezeu de onoarea ce I se cuvenea și a transformat ocazia poporului de a-L preamări, într'o zi de murmur și de ceartă. După cum vedem, păcatul lui Moise n'a fost dintre acelea pe care le numim noi păcate mari și grele, ca furt, minciună, desfrânare, omor. Păcatul lui a constatat în **nefacerea** lucrului, care i-a fost încredințat. Dar, atunci când a trebuit să facă un lucru, care ar fi preamărit Numele lui Dumnezeu și nu l-a făcut, din cele descrise cu această ocazie reiese că, mândria, de altfel străină lui Moise, a ieșit de dată aceasta la iveală. Moise a vorbit poporului în așa fel, ca și când scoaterea apei din stâncă ar fi atârnat de vreo sfortare a lui personală. El a uitat în clipa aceea că Dumnezeu a promis că va fi prezent lângă stâncă și va da apă poporului, iar Moise nu avea altceva de făcut decât să vorbească stâncii.

Păcate mici cu urmări mari.

O dacă am începe să cercetăm bine Scripturile, am găsi în ele o viață sfântă, așa cum a trăit-o Isus. Lipsa de citire a Bibliei umple viața noastră de întunec, de greșeli și păcate. Dacă sunt păcate neobservate, dar cu urmări amare pentru suflet, atunci aceste păcate sunt **mândria și neascultarea**.

Cine din bisericile noastre se ocupă și de aceste păcate? Mândria are două haine deopotrivă de vinovate. Una e **mândria străgătoare**, care se observă în disprețul omului pentru semenul său mai sărac sau mai neîmbră-

cat. La alții, în străduința de a dovedi însușirile lor mai alese și a scoate la iveală nepriceperea aproapei lor. O altă haină e a **mândriei umilite**. E purtarea smerită a unora ca să pară superiori în viața creștină, față de alții. Este o mândrie a vieții launtrice, a vieții sufletești, care condamnă pe cei din jur.

Oricare ar fi haina în care se îmbracă păcatul mândriei, el apare în fața lui Dumnezeu în toată goliciunea lui și Dumnezeu își întoarce fața cu desgust. Pentru asemenea păcat au fost aruncați, din înălțimi, ingerii întunecului și de ispita unui asemenea păcat s'a rugat David să fie păzit.

Moise a fost cel mai blând om și totuși păcatul pentru care l-a pedepsit Dumnezeu, a avut aparența mândriei. Să ne rugăm Domnului, să ne păzească de un asemenea păcat, atât pe predicatorii dela amvon cât și pe ascultătorul smerit de pe ultimul scaun din biserică.

Apoi păcatul **neascultării**. Ce a adus căderea primilor oameni și isgonirea lor din paradis? Păcatul **neascultării**. Dumnezeu le-a poruncit să nu mănânce din pomul oprit și ei n'au dat ascultare poruncii divine. Urmarea a fost lacrimi, dureri, chin și moarte. Atât mândria cât și neascultarea sunt păcate nebăgate în seamă, dar care vor avea cele mai dureroase urmări pentru suflet. Ele au avut aceleași urmări pentru Moise.

Moartea lui Moise

Dumnezeu a chemat pe Moise să scoată poporul din robia egipteană și să-l ducă în țara în care curge lapte și miere. Acesta a fost scopul vieții sale și spre acest scop a îndreptat el tot ce avea mai bun. Oamenii care urmăresc un scop mare, nu simt nici oboseala, nici greutatea cari îi înțâmbină în cale, când e vorba să meargă cu un pas mai aproape de țintă. Fericirea lor crește pe măsură ce se apropie de această țintă. Când ne gândim mult la un lucru pe care-l facem cu plăcere, de multe ori visăm că l-am și făcut.

Nu știu care ar fi fost momentele de fericire ale lui Moise, dacă nu acele în care vedea deja

(Continuare în pag. 8 a)

Din lumea largă

Anglia. În ședința Camerei Comunelor din Londra, d. Chamberlain a ținut o cuvântare despre întâmplările petrecute în ultimul timp în Europa, printre care cele din Albania. După informațiile dlui Chamberlain, micul regat al Albaniei a fost silit să primească propunerile Italiei, pe care, deoarece nu le-a primit, i s'a trimis un ultimatum. Acesta fiind respins, trupele italiene au debarcat pe coasta Albaniei și cu forța armatei au ocupat-o. Mai departe d. Chamberlain declară că în caz dacă independența Greciei și a României ar fi amenințate, guvernul englez va sta în ajutorul acestor două țări imediat. Guvernul francez, prin d. Daladier a declarat același lucru.

Declarațiile d-lui Daladier și Chamberlain au fost primite cu mare însuflețire în Franța, căci declarația acestor oameni mari de stat arată că înțelegerea franco-engleză este mai bine încheiată ca oricând.

Tulburările din Palestina încă n'au încetat. Mereu se semnaleză ciocniri cu morți și răniți, între trupele rebele arabe și evrei. Rebelii arabi au distrus în mai multe locuri conducta de petrol, în Palestina și Transiordania.

Declarațiile d-lor Daladier și Chamberlain au produs o vie mulțumire în America și în Anglia. Se spune că cu acest prilej s'a scos la iveală legătura ideală, de a face pace, ce există între cele trei puteri mari, Anglia, Franța și Statele Unite.

D. Roosevelt a adresat un apel lumii pentru menținerea păcii. Între altele a mai declarat că visurile de cucerire sunt criminale și de răs. Și dacă pacea statelor americane va fi amenințată, America va răspunde forței prin forță.

Un senzațional apel al președintelui Roosevelt către dnii Hitler și Mussolini. În zilele trecute d. Roosevelt, președintele Statelor Unite, a făcut un demers foarte important, pe lângă d-nii Hitler și Mussolini. Între altele președintele a spus că războiul trebuie evitat.

O astfel de asigurare trebuie să se dea nu numai pentru timpul de față, ci, cel puțin pentru 10 ani, ori dacă se poate, pentru 25 de ani. Prin acest mesajiu America cere Germaniei și Italiei

să se pronunțe cu un „da”, sau cu un „nu” hotărât.

Mesajul președintelui Roosevelt a produs o mare mulțumire în Statele Unite cât și în Anglia și Franța și în Polonia.

DI Mussolini a ținut un discurs în care spune între altele că Italia dorește să fie lăsată în pace să-și făurească ea viitorul ei așa cum îl vrea ea să fie.

În Camera deputaților unguri, contele Csaky, ministrul afacerilor străine, a spus că situația față de România este grea, pentru că ea crede că Ungaria îi e dușmană. Până când, Ungaria va respecta totdeauna frontierele României și ar dori să se caute mijloace care să îmbunătățească legăturile dintre aceste două țări.

Trei afaceri

Învățătorul unei școli duminicale explica elevilor săi despre oamenii cari fac afaceri rele în viață și puse întrebarea că, în Biblie cari sunt acei oameni cari au încheiat afaceri rele. Atunci se sculă unul dintre elevi și zise: „Esau a făcut o afacere rea, când și-a vândut dreptul

de întâi născut, pentru un blid de măr care”. Un alt elev se sculă: „Iuda a făcut o rea târguială când a vândut Mântuitorul său cu 30 de arginți”. Treilea a răspuns mai bine: „Domnul spus că acel om care ar câștiga toată lumea și și-ar pierde sufletul, face cea mai rea afacere”.

Acesta e un mare adevăr. Multe câștiguri au oamenii în lume și multe pierderi. Toate însă, se pot recâștiga. Deci cea mai mare pierdere e aceasta: pierderea sufletului. Dacă sufletul ți-e pierdut, e pierdut, pentru veșnicie. Nu mai există preț de răscumpărare dacă dorești să-l răscumperi încă în această viață. Să-ți vinzi sufletul lui Satan, e cea mai rea afacere din câte se pot încheia.

Știri din Bucovina și Basarabia

FRĂȚII DIN CERNAUȚI-BUCOVINA au avut o mare bucurie cu prilejul vizitei fratelui Thomson din Anglia, care s'at stat în mijlocul lor două zile.

FRĂȚII DIN CERNAUȚI au reușit în timp de două săptămâni, să facă de abonamente la revista noastră „FARUL CREȘTIN” și pun toată stăruința ca „FARUL” să ajungă în fiecare casă.

CE-ȚI PASĂ ȚIE?

(Urmare din pag. 1-a).

na Tatălui Meu și atunci toate lucrurile lucrează împreună spre binele tău.

IV.

Iarăși putem fi oprți în drum și de o altă curiozitate, care i-a stăpânit și pe ucenici: **problema mersului lumii.** Ei erau în preajma înălțării lui Isus la cer. El voia să le așeze pe inimă suprema lor datorie de a aduce suflete la mântuire. Gândurile lor, însă, erau stăpânite de problema viitorului. Ei s'au adunat în jurul Lui să-L întrebe care are să fie cursul istoriei și când va veni El din nou pe pământ. El le-a răspuns: „**Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe aceste Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa. Ci veți primi o putere... și-Mi veți fi martori...**” (Faptele 1:7—8).

Multă vreme au pierdut și mai pierd credincioșii încercând să studieze și câteodată chiar să întocmească ei programul viitorului. Mai ales în vremuri tulburi

de răscoale sau războaie, ucenici își uită datoria de a fi martori în mijlocul oamenilor. Când mintea noastră începe să fie preocupată de ce are să facă cutare sau cutare țară, de ce să iasă din cutare sau cutare războiu, de timpul sfârșitului și al judecării, Hristos ne spune iarăși și iarăși: **Ce-ți pasă ție ce are să fie de lumea aceasta? Tu vei ști după Mine.**

V.

Hristos ne cere să privim prin ochii Lui: **Vino după Mine,** cea mai mare datorie a vieții noastre. Nimic din lumea aceasta nu trebuie să mă oprească de la mine sau pe tine de a pași în urma mele Mântuitorului. Dragostea Lui trebuie să stăpânească viața noastră așa de mult încât ori ar face alții, orice ar fi de noi, oricât de mult n'am pricepe mersul lumii, să nu ne oprim o clipă din drumul nostru, ci să pașim mai aproape și mai aproape de Domnul.

Ecoul vremii

de L. L. Sezonov

Religia trăiește în Rusia

Nicolai Bukharin, unul din conducătorii comuniști ai Rusiei Sovietice a declarat, că, din 1917 până acum, au pierit peste 15.000.000 de „dușmani” ai statului comunist din Rusia. Această cifră îngrozitoare cuprinde, fără îndoială, și pe preoți, episcopi, predicatori, creștini, etc. Astăzi, din 51.000 de episcopi și preoți ai bisericii ortodoxe din Rusia țaristă, numai 1200 mai slujesc; din 200 de predicatori luterani numai 12 predică. Restul au fost „lichidați”. În unele regiuni încă se mai practică, în mare taină, rugăciuni în familie și mulți copii, până la o vârstă, sunt crescuți de mamele lor într-o „atmosfera religioasă”. În unele regiuni dela țară se zice, că 50% din populația țărănească încă se ține morțiș de religia creștină. Cu toate că cele mai multe din biserici și mănăstiri au fost închise, dărâmate sau transformate în bodega, ateliere, etc., flacăra credinței în Dumnezeu încă nu s'a stins cu totul.

O nouă religie păgână

În China și în Răsăritul depărtat a apărut o religie nouă, CAO-DAISM, care nu e altceva decât o amestecătură a învățăturilor lui Buda, Confuciu, Laotze și Hristos. Conducătorii acestei religii folosesc material din diferite cărți sfinte și chiar din Biblie. Intrebuințează icoane care reprezintă Ochiul Înțelepciunii celei mari. Această icoană este un obiect de închinăciune și împodobește casele credincioșilor. Religia Caodaism practică cultul morților, al strămoșilor, e foarte ritualistă și preoții ei sunt îmbrăcați în odăjdii scumpe și scilpitoare. Caodaism va deveni un mare dușman și concurent al misiunilor creștine în Răsăritul depărtat.

Limbile lumii

În toată lumea există aproape 3500 de limbi și dialecte. În Africa sunt 800 de feluri de dialecte, în India 130, în Insulele Filipine 87, în Europa 46, iar pe străzile Ierusalimului, adeseori, se pot auzi vreo 42 de limbi sau dialecte. Limba cea mai vorbită este cea engleză, care e vorbită și înțeleasă de vreo 300 de milioane de oameni. Biblia, până în prezent, a fost tradusă în peste 1000 de limbi și dialecte.

Societatea „Ghedeoniților”

În America există o societatea cu numele de „Societatea Ghedeon”, care se ocupă cu plasarea Bibliilor în toate camerele hotelurilor, în închisori, școli, etc. Astfel cele mai multe hoteluri americane în fiecare cameră, pe noptieră, au câte o Biblie la dispoziția clienților lor. Societatea Ghedeon face toate aceste în mod cu totul gratuit, fiind puternic sprijinită de negustorii creștini bogați.

Conferința dela Madras, India

În ziua de 29 Decembrie 1938 și-a terminat lucrările Conferința Misionară Internațională. Numărul delegaților a fost de 470 și au reprezentant 64 de națiuni. La această conferință misionară au luat parte și delegați baptiști. Delegații chinezi au făcut o adâncă impresie cu autoritatea lor morală și iubirea creștinească față de delegații japonezi.

Cocanada

Baptiștii din India, Burma și Ceylon, s'au întrunit, la începutul acestui an, într-o mare conferință, în orașul Cocanada. La această conferință s'au discutat mai multe probleme cu caracter misionar și s'au pus bazele unei mari organizații baptiste, cu numele de „Uniunea Baptistă din India, Burma și Ceylon”, cu scopul de a putea cu mai multă însuflețire și succes duce Evanghelia lui Isus Hristos în această parte a pământului. Tot la această conferință s'a votat ca să invite Alianța Mondială Baptistă, ca congresul ei viitor, 1944, să-l țină la ei. Invitația acestor baptiști din India, Burma și Ceylon, va fi desbătută la congresul Alianței Mondiale Baptiste din Atlanta, America, în 22 Iulie 1939.

Societatea Misionară Baptistă

din Anglia lucrează în diferite părți ale lumii la o populație de 45 milioane. Personalul misionar al Societății este de aproape 500 de persoane sau misionari. Bugetul misionar al acestei societăți baptiste din Anglia este de 130.000 de lire englezești sau, peste 130 milioane lei anual. Această sumă colosală vine numai din darurile de bună voie ale baptiștilor englezi, care nu sunt nici tare bogați, nici prea mulți la număr. Acest buget acoperă nevoile anuale ale bisericilor, ale misionarilor,

ale școlilor, ale orfelinatelor și ale spitalelor baptiste din diferite câmpuri de misiune din Africa, China, India, etc., etc.

Războiul Chino-Japonez

și misiunea baptistă din China. În urma acestui războiu crâncen, misiunea baptistă a avut de suferit pagube materiale foarte mari. Mai multe școli și universități baptiste sunt ocupate de soldații japonezi. Altele au fost distruse cu totul, sau stricate foarte mult în urma bombardamentului avioanelor. În deosebi, bolnavii din spitale au de suferit foarte mult, fiind în neputință de a se apăra sau de a se ascunde în adăposturi în timpul aruncării bombelor din avioanele inamice. Iată cum descrie un doctor baptist starea într'un spital în momentul apropierii avioanelor inamice:

Ora 12 la amiază. Alarma s'a dat și avioanele inamice trebuie din clipă în clipă să se ivească. Imdată ce alarma se dă în oraș, clopotul spitalului începe să sune și întreagă activitatea se oprește în spital. Toți care sunt în stare și bolnavii mai puțin gravi, repede se refugiază în adăposturi. Doctorii și surorile de caritate rămân de pază pe sălile spitalului. Bolnavii mai gravi, care nu pot să se refugieze singuri, sunt ridicați de pe pat cu saltele cu tot și așezați pe dușumele, iar patul e răsturnat deasupra lor. În felul aceasta bolnavii sunt apărați cel puțin împotriva schijelor și bucăților de geam. Apoi, toate ferestrele se deschid ca nu cumva să crape în caz că vreo bombă va cădea prea aproape de spital. Avioanele au apărut. Sunt deasupra orașului. Se aud pârâituri de mitralieră și pocnituri de bombe. Sunt chemat în sala mamelor care au născut de curând, pentru a le liniști.

Ora 12.45. Toate au trecut, pentru un timp cel puțin. Avioanele de data aceasta nu s'au apropiat prea mult de spitalul nostru. Bolnavii se poartă destul de brav în timpul bombardamentului. Dar, când bombele încep să cadă prea aproape de spital, atunci frica și groaza îi cuprinde. Murmure și strigăte de rugăciuni încep să se audă într'un ton sfâșietor.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

In locul meu

Un Roman din vechime era urmărit de dușmanii lui atât de crunt, încât în orice moment aștepta să se ivească și să-l ucidă. Atunci unul dintre servitorii lui credincioși a îmbrăcat haina lui bine cunoscută de vrăjmașii neindurați, fu prins de aceștia nu peste mult timp și ucis. Stăpânul său îi căută corpul și-l înmormântă cu mare cinste. Apoi îi ridică credinciosului servitor o statuie, pentru iubirea și credincioșia sa. El a murit pentru prietenul său. „Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi”.

O descoperire

Un om bătrân, care s-a întors la Domnul la vârsta de 92 ani, spunea unui vizitator: „Eu am descoperit că sunt tot atât de iubit lui Dumnezeu ca și Fiul Său”. „Cum asta?”, întrebă curios vizitatorul. „In Evanghelia după Ioan”, răspunde bătrânul, „în capitolul 17 am descoperit că scrie: „Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu... ca să cunoască lumea că Tu M'ai trimis, și că i-ai iubit, cum M'ai iubit pe Mine”. (Ioan 17:22-23).

Iubitul meu cetitor, ai descoperit și tu acest lucru? Ai descoperit că Dumnezeu te iubește ca pe Fiul Său? Că El însuși s-a coborât din slava Lui ca să te mântuiască? Nu e prea târziu nici la 92 de ani, să descoperi acest lucru; Dumnezeu oricând te poate mântui. Nu dispera. Nu e prea devreme nici la 9 ani. Nu șovăi copile, Dumnezeu te iubește și vrea să-ți predai puterea tinereții tale. Aleargă la El acum.

UN OM — MOISE

(Urmare din pag. 5-a).

poporul trăind în paradisul Canaanului. Spionii cari au văzut pământul i-au povestit de ape, care de 40 de ani n'au fost văzute, de smochini și de struguri, cum nici în Egipt n'au avut, de pădurile încântătoare de pe creasta Libanului și despre îmbălsămatul Galaad. În somnul dulce de sub bolta înstelată a pustiului, se vedea adesea la umbra palmierilor, ori printre trandafirii din valea Saronului. Așa visă Moise, până când Cuvântul care nu se schimbă i-a spus că va muri la intrarea țării, pe muntele Nebo, din cauza păcatului său, comis la Meriba. Păcatul neascultării, însoțit de haina mândriei.

Și, în timp ce pogoram pe panta anevoioasă a pustiului Iudeii, spre Marea Moartă, cerul cenușiu de fierbinte ce era, de

Ramurile păcatului

Înțelepții din vechime au susținut, că nu este niciun păcat săvârșit, ale cărui urmări să lovească numai pe cel ce l-a săvârșit; căci pe lângă un boțnav suferă și cel din casa lui. Pentruca să illustreze mai bine această părere, ei au spus următoarea întâmplare: „Un vapor mergea către Ioppe, ducând călători. Unul dintre călători a făcut în cabina lui o groapă mare, în coasta vaporului. Când au aflat ceilalți călători de fapta lui, i-au zis. „O, tu nenorocitul, ce ai făcut?” Atunci acesta a răspuns: „Ce vă interesează? Groapa am făcut-o sub cabina mea și nu sub a voastră”. Dacă intra apa în cabina lui, ar fi umplut și cabinetele învecinate și curând vaporul s'ar fi scufundat, înecând pe toți călătorii.

Dacă păcătuim, nu ne rănim numai pe noi, ci și pe cei din casa noastră și pe cei din jurul nostru. Aduceți-vă aminte de Acan, de pe timpul lui Iosua. Păcatul lui a ucis 36 de Israeliti, și a adus măhnirea și spaima tuturor copiilor lui Israel. Lumanarea care pălpăie mereu, strică vederea celor din jur. Viața ta păcătoasă otrăvește sufletele celor din jurul tău. Nu vrei ca ei să-și aducă aminte cu bucurie de tine?

„Iată ce doresc eu!”

Un oarecare păgân din Malabar, simțind povara păcatelor apăsând greu pe conștiința sa, ceru povața multor preoți și vrăjitori păgâni, pentru ca să-l ajute să scape de păcat. Unul dintre ei îi spuse să-și bată în sandale cuie destul de ascuțite de fier și să încalțe sandalele pe piciorul gol, apoi să facă o călătorie de

deasupra, stâncile golașe, valurile grele ca de plumb, păreau că plâng și acum moartea celui mai bun om din vechime, a celui mai mare conducător, ce în apropierea acestor locuri, privea cu sete, din depărtare, ținutul plin de farmec al Canaanului, de care îl despărțea păcatul înfăptuit într-o zi, când n'a fost destul de stăpân pe inima, pe gândul și pe limba sa.

Dar slavă Domnului atotubitor că, din groaza acestei stări ne scoate Mântuitorul Isus, care apare în mijlocul Canaanului, pe muntele Tabor, însoțit de Moise și Se schimbă în mărire. Păcatul lui Moise i-a adus o mare desamăgire pe pământ, dar n'a putut să-și piardă sufletul. Să fim cu luare aminte la inima noastră, căci ea e izvorul din care isbucnește toată viața noastră.

500 km. pe jos. Dacă va pierde prea mult sânge ori va avea prea mari dureri de cap, el era obligat să stea până când se întărește puțin, apoi să plece din nou. Omul ascultă și făcu așa cum a fost învățat. Plecă încălțat cu sandalele torturii. După o zi de mers, nespus de chinuitor, omul se opri sub un arbore mare, unde adesea se obișnuia să se țină serviciul evanghelistice, de către misionarii ținutului. Pe când se odihnea și se gândea cu groază la restul drumului, pe care avea să-l mai facă, văzu venind spre el un om. Era unul dintre misionari. Văzându-l în starea de plâns în care se afla, misionarul l-a întrebat că încotro se duce. Omul îi povesti durerea sufletului său. Atunci servul Domnului avu fericirea să aducă la picioarele crucii un nou rătăcit, și-i predică mântuirea prin sângele Mielului sfânt. Omul, când auzi și înțelese că e mântuit deja în sângele vărsat pe cruce, sări în sus de bucurie și strigă: „Iată acest lucru doresc eu!” Într-o clipă sandalele chinurilor șburară cât colo și misionarul și noul creștin se plecară pe genunchi să mulțumească lui Dumnezeu pentru puterea Duhului Său, care deschide orice inimă păcătoasă, dornică de mântuire.

Ai fost și tu la cruce? Ai spus și tu atunci, ori poți să spui acum că Isus e tot ce dorești în viață?

O vorbă bună

alină multe suferințe. O carte bună îți deschide multe uși zăvorite în fața cunoștințelor tale. Cele mai frumoase și mai folositoare cărți, le puteți oricând afla la Depozitul nostru.

Biblia mică, cu 100 lei.

Biblia mare, cu 140, 170 și cu 300 lei.

Testamente, cu 20, 30 și 40 lei.

Harta Palestinei, cu 100 lei.

Geografia biblică, cu 50 lei.

Puterea Misiunii, 30 lei.

Ana din Ava, 35 lei. **Viața de familie în Biblie**, 30 lei. **Doctrinile biblice**, 30 lei. **Constituția nouă, Toate lecurile, Istoria Unirii**, 30 lei.

Călătoria creștinului, cu 120 și 100 lei ambele volume. **Quo vadis**, 140 lei. **Cântările Sionului**, cu 60, 70 și 80 lei. **Sunetele Evangheliei**, cu 25 lei.

Precum și alte cărți spirituale, le găsiți la

DEPOZITUL DE LITERATURĂ
Arad, str. Fabricii 20.